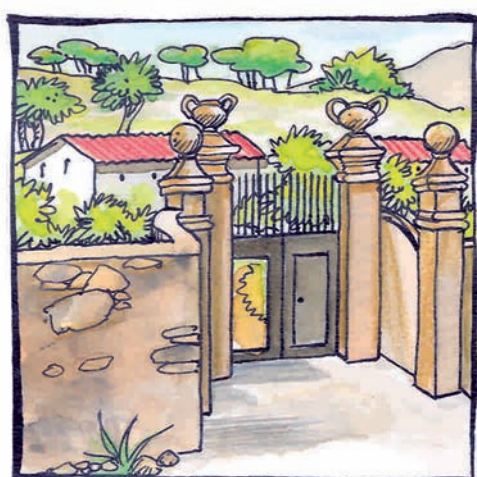

1859-1909

Francesc Ferrer i Guàrdia, el mestre universal

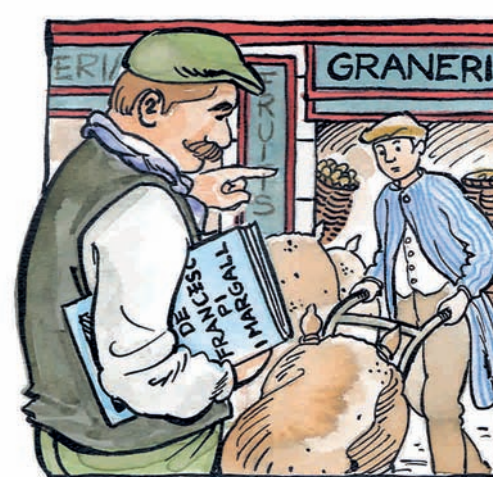
A la riera Coma Clara va néixer el mes de gener d'ara fa cent cinquanta anys en Quico de cal Boter.

Amb la colla de companys i la cartera a l'esquena va anar a l'escola del poble sens cabòries de cap mena.

L'oncle revolucionari vora del foc descabdella aventures i bullangues a la masia d'Alella.

A tretze anys ja treballava en una botiga de gra o d'ajudant d'un drapaire, menestral republicà.

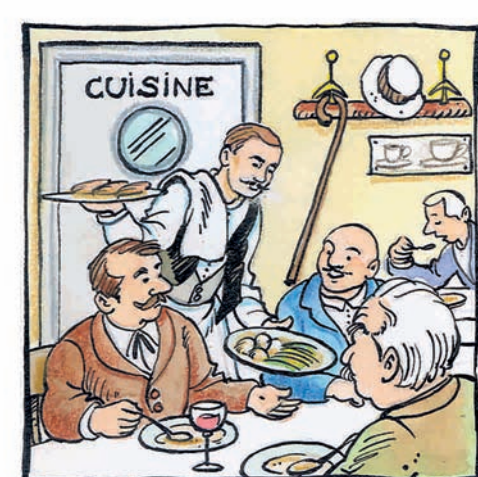
Com a revisor de tren de Barcelona a Portbou tracta gent interessant i coneix un amor nou.

A més de la seva feina Ferrer feia de correu entre Manuel Ruiz Zorrilla i republicans d'arreu.

De ben jove ha de marxar perseguit pels seus afanys i a París va a espetegar durant una pila d'anys.

Per guanyar-se les garrofes i pagar-se la despesa va fer de mestre i cuiner a la capital francesa.

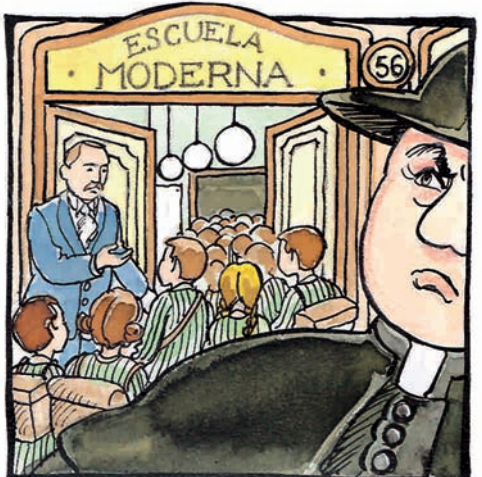
Fora d'hores dedicà molt de temps a la instrucció fins a esdevenir, tot sol, pedagog i home d'acció.

Amb ideòlegs anarquistes compartí tertúlia i taula: Kropotkin, Malato i Reclus foren inspiració a l'aula.

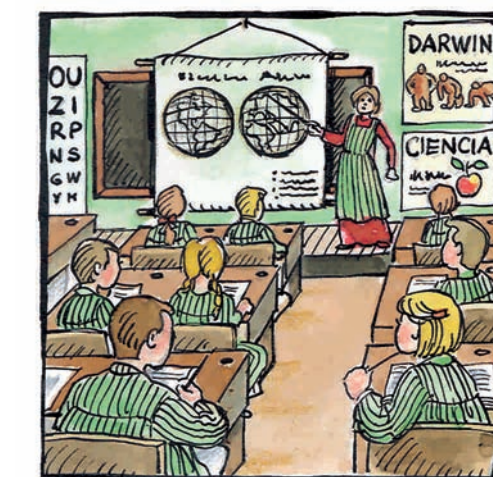
Com a professor tractà una dona adinerada que en morir li va llegar una bona picossada.

Amb els cèntims va fundar l'escola amb la qual somiava; el moviment s'estengué i el clergat se'n malfiava.

Amb força quaderns i llibres per a grans i per a infants l'Escola Moderna proclama la igualtat dels ciutadans.

Nens i nenes, tots plegats, amb l'ajuda de la ciència sense ser mai castigats desvetllaven la consciència.

El maig de 1906 el bibliotecari Morral va fer esclatar una bomba contra el seguici reial.

Acusat després Ferrer de còmplice de l'atemptat, van tancar-li les escoles i va ser engarjolat.

Per anar a lluitar al Marroc milers d'homes deixen terra i famílies desvalgudes criden fort "Mori la guerra!"

No hi ha lloc de Barcelona on no s'alcin barricades i s'oposin a les llesves les classes més explotades.

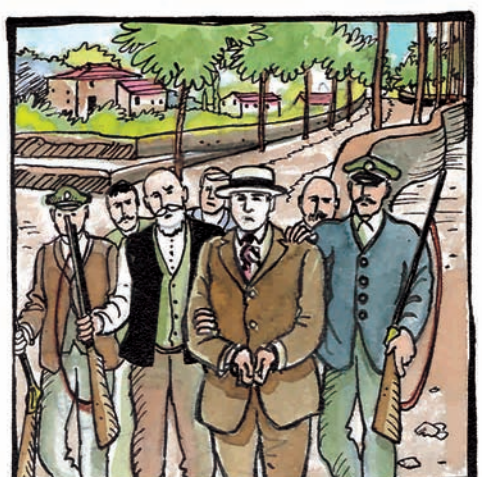
Cansats de l'ordre establert, els revoltats descontents a l'Església ho fan pagar cremant temples i convents.

Durant la Setmana Tràgica fa estada al mas Germinal, des de Montgat s'assabenta de la revolta social.

Sense proves ni arguments, només per difamació, el govern acusa el mestre de cap de la rebel·lió.

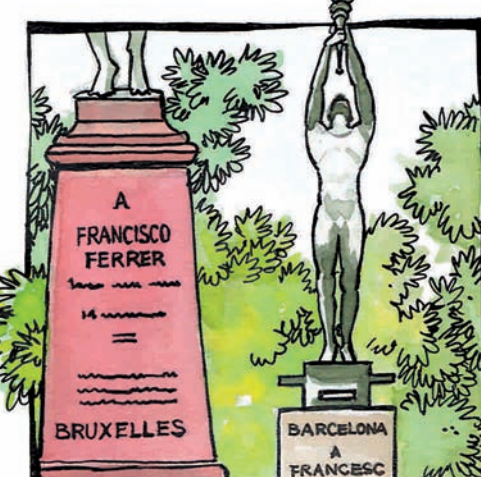
A l'alçada de can Jonc cridaren l'alto a Ferrer els membres del sometent per posar-lo a bon recer.

Obrers i intel·lectuals fan gran manifestació per proclamar la innocència i exigir l'absolució.

Al castell de Montjuïc s'encengué una flama eterna. Cridà amb els fusells apuntant: "Viva la Escuela Moderna!"

Cent anys després d'aquells fets recordem els pensaments de l'il·lustre pedagog amb diversos monuments.